

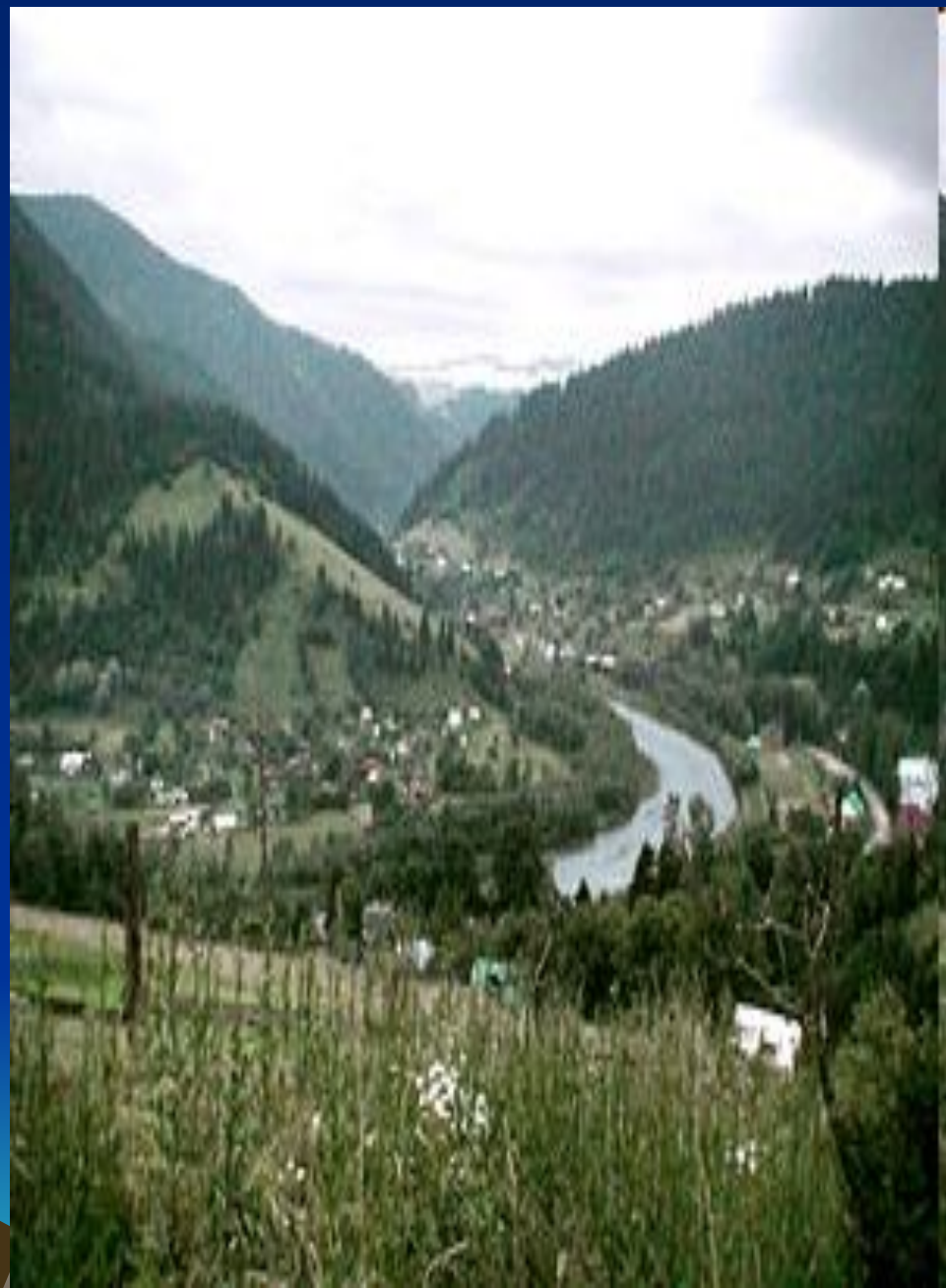
Повість
Михайла Коцюбинського
” Тіні забутих предків ” –
художнє відкриття життя
народу Гуцульщини

Гуцули – оригінальний народ, з багатою фантазією, зі своєю рідною психікою. Глибокий язичник – гуцул все своє життя проводить у боротьбі зі злими духами, що населяють ліси, гори і води.

Влітку 1911 року
М. Коцюбинський
побував у
с. Криворівні, вивчав
життя гуцулів, їхні
звичаї, побут,
фольклор, записав
місцевий говір,
пройнявся духом
гірської природи

Відчуття казковості карпатського життя не полишає письменника

Життя горян у творі – це поєднання християнського та язичницького

Тема повісті:

Зображення життя гуцулів, їхніх звичаїв, побуту, фольклору, показ єдності людини і природи

Ідея повісті:

**Гімн природі, чистоті
людських взаємин і
почуттів,
засудження
бездуховного життя**

Проблематика твору

- Гармонія між людиною і світом природи;
- проблема добра і зла;
- сила кохання і неможливість існування без нього;
- вплив мистецтва на людину;
- вибір між життям і смертю.

Тепла осінь Карпат. Нев'януча краса природи зігріта вранішнім сонцем. Чарівні смереки та усміхнені трави. І здається, що на всьому світі тільки дві барви: в зеленій - земля, в блакитній – небо. А над всім цим панують гори, які щохвилини змінюють свій настрій.

Система образів
повісті

Іван Палійчук

- «Іван був дев'ятнадцятою дитиною в гуцульській родині Палійчуків». ВиPLEканий дивовижною і таємничою природою Гуцульщини, ріс він розумним і допитливим хлопцем. Але був не такий, як усі діти: «Дивиться перед себе, а бачить якесь далеке і не відоме нікому або без причини кричить». Щось незрозуміле для оточуючих ховалося в його очах, таке, що і мати відвертала від нього очі. Іноді їй здавалося, що це не її дитина, а «бісеня».

Марічка

Палагна

- Дівчина з багатського роду. Жила природним життям, робила, як споконвіку робили її предки, як заведено здавна, дбала про дім, господарство, худобу, захищала їх від лихого ворожінням та осторогами. Можливо, не дуже й приваблива як людина. Але не її вина, що Іван її не любив. Цілком природно, їй хотілося кохання, сильного чоловіка поруч.

Чугайстер

- Чугайстер виглядає як чоловік, але такий високий, як смерека, в білім одязі. До людини ставиться приязно, балакає з ним, гріється при ватрі, а лише бігає по лісах та поїдає лісовиці (нявки).

Мольфар Юра

- Людина, наділена надприродними здібностями, ворожбит. Йому під силу відігнати градову хмару чи, навпаки, викликати дощ, урятувати худобу чи звести людину — залежно від обставин та уподобань.

Образи-символи

Трембіта

- *Трембіта* — особливий музичний інструмент (довга труба), характерний для гуцулів. Її протяжний сумний звук, як правило, сповіщає про нещастя.

Ватра

- *Ватра* — це символ життя, незнищенності, символ одвічної вівчарської праці, що годує й підтримує людину.

Співанки й коломийки

- *Співанки, коломийки* — це теж притаманні лише карпатському краєві фольклорні твори — короткі, часто імпровізовані, легкі, з танцювальним ритмом — про все в житті.

У 1964 році повість була екранізована
відомим режисером
Сергієм Параджановим

Хата-музей кінофільму ” Тіні забутих предків ”

Фрагменти фільму

